

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ ἀριθ. 28 τῆς Ἐφημερίδος «Ο ΔΗΜΟΣ.»

Ἐν Πάτραις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1869.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

Τὸν ἀτυχῇ τοῦτον τόπον ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς βασιλείας, ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐφεξῆς, διεύθυνεν οὐχὶ σύστημα ζωῆς καὶ μεγαλείου, ἀλλὰ πνεῦμα ἐπιβουλῆς τὸν θάνατον ζητοῦν καὶ τὴν ἀτίμωσιν τοῦ ἐλληνισμοῦ παντὶ σθένει θηρεῖον. Τὸ καταχθόνιον τοῦτο πνεῦμα, ἀπὸ τῶν στεμμάτων τῆς Δύσεως ἐκπορευόμενον ἐπερρέασέ τινων διεσθαρμένων κεφαλῶν ἐν Ἑλλάδι, κατορθῶσαν τὴν ὑφισταμένην κακοδαιμονίαν τοῦ ἔθνους ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.

Ἡ Ἑλλὰς ἔπρεπε νὰ ἑαδίσῃ τὴν ὁδὸν ἣν ἐχάραξεν ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης Ἰωάννης Καποδίστριας. Σκοπὸς τοῦ μεγαλεπήβολου ἐκείνου ἀνδρὸς ἦτο νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῷ τόπῳ τὰ γράμματα, τὰς τέχνας καὶ πᾶσαν βιομηχανίαν. Νὰ συστήσῃ γεωργικὰς τραπέζας πρὸς ἐνίσχυσιν παραγωγικῶν ἔργων ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων τοῦ ἔθνους καὶ ἐκ ξένων κεφαλαίων, τὰ ὅποια ὁ ἱκανὸς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος εὐκόλως ἠδύνατο νὰ προσελκύσῃ. Εἰς τὰ εὐεργετικὰ ταῦτα καταστήματα, ὧν ὁ τόκος δὲν ἤθελεν ὑπερβῇ τὰ 4 τοῖς ἑκατὸν, ἤθελε δοθῇ ἡ ἀρμόζουσα ἐθνικὴ ἐπαυμίαια, ἣν ἀναξίως καὶ ἐπιβούλως ἔλαβε τὸ λίαν κερδοσκοπικὸν κατὰστημα τοῦ Γεωργίου Σταύρου, αἵτιον γενόμενον ληστείας καὶ μεγάλης διαφθορᾶς ἐν Ἑλλάδι· ἄλλα περὶ τούτου ἄλλοι ῥηθήσονται τὰ εἰκότα πλατύτερον. Καὶ καθόσον ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἡθικὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ, πανταχοῦ σχεδὸν ἐσύστησεν ἀλληλοδιδασκτικὰ καὶ ἐλληνικὰ σχολεῖα ὁ ἀναμάρτητος. Περὶ τεχνῶν ἐσκέπτετο ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος πολιτικὸς νὰ μεταφέρῃ ἐκ τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης διὰ φορὰ ἐργαλεῖα γεωργικὰ καὶ λοιπά· συγχρόνως δὲ νὰ προσκαλέσῃ καὶ τεχνίτας, ὅπως ἐφ' ἐκείνῳ μετ' ἀκριβείας ταῦτα. Διὰ τῶν μέσων τούτων τῆς ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς ἀναπτύξεως, ὁ φιλόπαιτρις αὐτός, ἐσκόπει νὰ καταστήσῃ τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πυρῆνα μεγάλης φλο-

γὸς ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως ἀπάσης τῆς Ἀνατολῆς. Τὴν
 ὑπηρεσίαν ἐν γένει εἶχε καταστήσει ἀπλὴν καὶ εὐληπτον.
 Δικαστήρια ἐσύστησεν ὀλίγα μὲ μίαν νομοθεσίαν ἀπλουστά-
 την· πᾶσαν δὲ μικρὰν ἔλλειψιν ταύτης ἄφησε τὸν χρόνον
 ν' ἀναπληρώσῃ. Σκοπὸς δὲ τοῦ σοφοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἦτον,
 ἀλλοῦ τὸ πνεῦμα τῶν πολιτῶν ν' ἀπασχολήσῃ, οὐχὶ δὲ εἰς
 τὰ δικανικὰ, ἐξ ὧν γεννᾶται ἡ στρέψοδικία καὶ πᾶσα κακο-
 δοξία. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ἐσχόπει ὁ δημιουργὸς αὐ-
 τὸς τῆς παλιγγενεσίας μας, νὰ καταστήσῃ τὴν δημοσίαν
 ὑπηρεσίαν βάρος, οὐχὶ δὲ πόρον ζωῆς. Καὶ τοσοῦτον ἤθελε
 περιορίσει αὐτήν, ὥστε διὰ μόνης τῆς δαπάνης δύω ἑκα-
 τομμυρίων δραχμῶν ν' ἀπαντῶνται οἱ μισθοὶ καὶ τὰ λοιπὰ
 ἔξοδα τῆς δημοσίας λειτουργίας. Ὁ νοῦς τοῦ σπανίου ἐ-
 κείνου ἀνδρὸς, εἰς μόνην τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους ἀφι-
 ρωμένος, δὲν ἀπέβλεπεν εἰς οὐδενὸς εἶδους κατὰθλιψιν τοῦ
 λαοῦ· διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἐπιβαρύνῃ
 καμμίαν τάξιν πολιτῶν μὲ φόρους ὑπερλόγους. Τὰ εἰσοδή-
 ματα τοῦ Κράτους τότε δὲν ὑπερέβαινον τὰ ἑξ ἑκατομμύ-
 ρια φοινίκων ἰσοδυναμούντων μὲ ἴσον ἀριθμὸν δραχμῶν· δι'
 αὐτῶν ὅμως ἀπνητῶντο ὅλαι αἱ δαπάναι τοῦ ἔθνους ἀφο-
 ρῶσαι τὴν τε μισθοδοσίαν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, ναυτι-
 κῶν ὑπαλλήλων, καὶ τὰς λοιπὰς δαπάνας. Τὸ ναυτικὸν τῆς
 Ἑλλάδος συνέκειτο τότε ἐξ εἰκοσι πλοίων μικρῶν τε καὶ
 μεγάλων, καὶ ἐξ ὀκτὼ χιλιάδων τακτικοῦ καὶ ἀτάκτου
 στρατοῦ ἐθελοντῶν στρατιωτῶν. Τότε ληστεία δὲν ὑπῆρχε
 πουθενά, καὶ ὁ λαὸς ἦτον εὐσεβέστατος, εὐλογῶν καὶ θυ-
 μιᾶζων τὴν μακαρίαν ἐκείνην μέριμναν τοῦ ἀγαθοῦ Κυβερ-
 νήτου μεριμνῶντος ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας. Ἀλλὰ
 τὸν θεόπνευστον ἐκείνον ἄνδρα δὲν ὑπέφερεν ἡ Δύσις προ-
 βλέπουσα ὅτι, διὰ τῶν προσπαθειῶν αὐτοῦ τὸ μεγαλεῖον
 τῆς Ἀνατολῆς ἦτον ἄφευκτον διὰ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ
 Ἑλληνισμοῦ, ὄνπερ καταπολεμεῖ ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων
 χάριν τῆς λατρείας τῆς πρὸς τὸν κτηνισμόν τῶν βρωμερῶν
 Τούρκων! Ἐνεκα τούτου ῥαδιουργεῖ παντοίῳ τρόπῳ πᾶς
 ν' ἀπομακρύνῃ ἐκ τῆς Ἑλλάδος τοιοῦτον ἄνδρα, τοιοῦτον
 δημιουργόν. Σκέπτεται περὶ βασιλείας καὶ προτείνει τὸν
 Λεοπόλδον ὡς βασιλέα, συγγενέοντα τῇ Ἀγγλίᾳ. Ὁ Λεο

πόλδος κατὰ συνέπειαν γράφει πρὸς τὸν γνωστὸν τοῦ Καποδίστριαν, ἵνα τὸν πληροφορήσῃ περὶ τοῦ τόπου κ.λ.π. ὁ Καποδίστριας ἀπαντῶν τῷ Λεοπόλδῳ, παρατηρεῖ τὴν σμικρότητα τοῦ τόπου καὶ τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς βασιλείας, λέγων ὅτι, ἡ μικρὰ αὕτη γωνία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἶναι ἀδύνατον νὰ σχηματίσῃ ἔθνος, ἐὰν ὅρια μακρότερα δὲν λάβῃ· καὶ ἐπειδὴ δικαιοῦνται οἱ Ἕλληνες νὰ ζητήσωσι τὰ φυσικὰ τῆς Ἑλλάδος τῶν ὁρίων, ἀνάγκη νὰ ζητήσῃ ὁ ἀναδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ τόπου τούτου τὰ ἀναγκαῖα· τα καὶ φυσικὰ ὅρια χέρσου τε καὶ νήσων.—Ὁ συνετὸς Λεοπόλδος, τὰς εἰλικρινεῖς αὐτὰς παρατηρήσεις τοῦ Καποδιστρίου ἐκτιμήσας, ἀπετάθη εἰς τὰς προστατίδας Δυνάμεις ζητῶν Θεσσαλίαν, Ἡπειρον, Κρήτην καὶ λοιπὰς νήσους, ἀλλ' οἱ φιλότουρκοι ἀπέρριψαν τὴν αἴτησιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θάνατον ἐν τῇ ἀγανακτῆσει αὐτῶν τοῦ Καποδιστρίου ἐμελέτησαν (α). Συνεπῶς ἐγέννησαν ἐν Ἑλλάδι τὴν φατρίαν

(α) Τὸ κατὰ τοῦ Κυβερνήτου λυσῶδες πάθος τῶν Ἀγγλο-Γάλλων προήλθεν ἐκ τε τῆς φρονίμου σκέψεως τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ, εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ μετ' ἐπιμονῆς τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, ἀποσταλέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα, συναινέσει τῶν Δυνάμεων, ὅταν ἀπεφασίσθῃ ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ Σουλτάνου μάλιστα, ἡ ἀνέκτασις τῆς μικρᾶς γωνίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸν στρατὸν τῆς ἡ Γαλλία ἤθελε νὰ διατηρήσῃ περισσότερον καιρὸν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους πρὸς σκοπὸν καταχρόνιον, ὃν εἶχε συλλάβει ὁ μισέλλην Λ. Φίλιππος, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, διαδεχθεὶς τὸν φιλέλληνα Κάρολον κατὰ τὸ 1831 πρὸ τῆς δολοφονίας τοῦ μακαρίτου Καποδιστρίου. Ἀλλ' ὁ Φίλιππος οὗτος ἔλαβε τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀπανθρωπίας καὶ τοῦ μισελληνισμοῦ τοῦ κρημνισθεὶς ἐκ τοῦ θρόνου καὶ τὸ ζῆν ἀφήσας εἰς ξένην γῆν ἐν θλίψεσι καὶ ὀδύνασι. Διὰ τὴν αἰτίαν αὐτὴν λοιπὸν ἡ μισέλλην βασιλεία τοῦ Λ. Φιλίππου ἔπνεε μένεα κατὰ τοῦ καλοῦ μας Κυβερνήτου. Ἡ δὲ Ἀγγλία, διότι ἔπαυσεν ὁ Κυβερνήτης τὸν Ἀγγλὸν Κόχραν ἐκ τῆς ναυαρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, μεταβάνα εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1826 μετὰ τῶν πλοίων, τῶν δύο ἀτμοκινήτων τῆς «Καρτερίας» καὶ τοῦ «Ἀκαταμαχίτου» μετὰ τοῦ δικροῦ τοῦ «Ἑλλάς». Τὸν ἄνθρωπον τοῦτον νύχαισεν ἀρκούντως ὁ καλὸς Κυβερνήτης καὶ ἀντακατέστησε διὰ τοῦ Μισούλη. Ὅπως τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος ἀπῆτει, οὕτως ἔπραξε καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ Καποδίστριας.

τοῦ συντάγματος, διὰ τῶν πατριαστικῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ Κωλέτου, τοῦ μὲν ἀντιπροσωπεύοντος τὴν κοζαδασιστικὴν σπείραν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς, τοῦ δὲ, τὸ στοιχεῖον τῶν διπλασχηγῶν τῆς σιταρεᾶς, τῆς δούλης καὶ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος. Οἱ πατριασταὶ οὗτοι ὑψώνουν σημαίαν ἀγρίας ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τοῦ Καποδιστρίου, ἐκδίδουν ἐφημερίδα ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἄπολλων ἐν Ὑδρα, ὅπου εἶγον μεταβῆ πρὸς ἀσφάλειάν των (6), ὑβρίζουν καπηλικῶς τὸν Κυβερνήτην καὶ ἀποκαλοῦσιν αὐτὸν τύραννον, οἱ οὐδὲν αἴθημα ἐλευθερίας ἔχοντες, ὡς ἀπεδείχθησαν εἰς τὸν ἐργομὸν τοῦ Ὁθωνος ἐπὶ τῆς μισθῆς ἀντιβασιλείας καὶ μετὰ ταῦτα. Ἀνθρώπος ζῶν ἐν ἄκρᾳ λιτότητι, ὡς ἔζη ὁ μακαρίτης Κυβερνήτης, καὶ κατοικῶν εἰς μικρὰν τινα οἰκίαν, ἔχων ἀπλοὺν τινα μάγειρον καὶ ἓνα μόνον ὑπηρέτην, ἀρμόζει ὁ τοιοῦτος ἡγεμὼν νὰ ὀνομασθῇ τύραννος; Ἐκ τῆς κατηγορίας ταύτης καὶ ὁ τὸν κοινὸν νοῦν ἔχων δύναται νὰ κρίνῃ τὸ ποῖον καὶ τὸ καταγθόνιον πνεῦμα τῶν ἐνθῶν καὶ πολεμίων τοῦ φιλοστοργωτάτου πατρὸς τῶν Ἑλλήνων!

Ὁ Κυβερνήτης, ἔνεκα ἐγκληματικῶν ποίξεων τῶν ἐν Ἀγκωνίᾳ, εἶγε ποσοποκράτησαι πρὸς τὸ θεσθῆναι δῶν Μυρομινάλας θεῖον καὶ ἀνεψιὸν ἐν Ντυπλίῳ, οὓς δαψιλῶς ἐτοσοφοῦται. Ἀλλ' οὗτοι, ὡς μὴ ὤφειλε, συνωμοῦνται κατὰ τοῦ Καποδιστρίου γενόμενοι, δολοφονοῦσι τὸν ἄνδρα πορευόμενον εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος κυριακὴν

Καθόσον ἀφορᾷ τὸν Γαλλικὸν στοατὴν, ἀνακαλοῦμεν εἰς τὴν μνήμην ἐπιζώντων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁποῶν καὶ ὁπόσων κα. κουργημάτων ἐγένετο οἷτις, ὅτε μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ τοιοῦτον Κυβερνήτου μετεφέρθη εἰς Ἄργος ἐκ τῶν Μεσσηνιακῶν φοβερῶν. Τὸ αἷμα ἀκόμη φωνάζει ἀθῶων πλισμάτων γερόντων, γυναικῶν καὶ παιδίων πετόντων δι' ἀγρίαν ἐκδίκησιν μικρᾶς ἀφορμῆς δοθείσης ὑπὸ τινῶν στρατιωτῶν Ἑλλήνων.

(6) Τὴν νῆσον Ὑδραν εἶγον ἐμπερδεύσει εἰς τὰς σαγῆνάς των οἱ πατριασταί, κατορθώσαντες νὰ φέρωσι καὶ τὴν ἀγαθὴν καὶ γενναίαν Μισούλιν εἰς τὰ νερά των. . . Ἡ Ὑδρα ἦτον ἀποστατημένη χρησιμεύουσα τὸ καταφύγιον τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ λοιπῶν.

ἡμέραν καὶ ὦραν ἑωθινήν· τὸν ἕνα τούτων τῶν δολοφόνων ῥίπτει χαμαὶ νεκρὸν διὰ πιστολίου ὑπηρέτης τις τοῦ Καποδιστρίου μονόχειρ· τὸν ἕτερον καταφυγόντα εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν, παραλαμβάνει ἡ ἐξουσία κατ' ἐπίμονον ἀπαίτησιν τοῦ λαοῦ, τὴν παράδοσιν τοῦ ὁποίου δὲν ἐδυνήθη ὁ Γάλλος πρέσβυς νὰ ἐμποδίσῃ. Τούτου δικασθέντος καὶ καταδικασθέντος, ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ὁ διὰ τουφεκισμοῦ θάνατός του.

Μετὰ τετραετῇ πατρικὴν καὶ λίαν περισκεμένην κυβερνησίν του, ἐγένετο θῦμα τῆς αἰσχροτέρας ῥαδιουργίας ὁ πολῦτιμος ἐκεῖνος ἀνὴρ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, οὐτινος τὴν στέρησιν ἐθρήνησε καὶ θρηνεῖ ἡ τάλαινα πατρίς μὴ δυνηθεῖσα ν' ἀναπληρώσῃ τὸ κενὸν αὐτοῦ μέχρι τῆς ἀποπομπῆς τοῦ Ὁθωνος (γ). Σήμερον δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἐκ τῆς βσιλείας τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλολάου Γεωργίου, ἐὰν τὰ ὅρια αὐξηθῶσι· τούναντίον καὶ δὲν ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς αὐτὸς τῆς αὐξήσεως τοῦ Κράτους, οὐχὶ μόνον ὁ ἀγαθὸς Τεωργίος θὰ δυνηθῇ νὰ μεταβάλλῃ τὴν οἰκτράν ἐνεστῶσαν κατάστασιν μας, ἀλλ' οὔτε Ἀγγελοι, τολμῶμεν εἰπεῖν, ἐξ οὐρανοῦ καταδύντες, θὰ δυνηθῶσι νὰ συντελέσωσιν αἰς τὴν

(γ) Ὅτε ὁ Ὁθων ἀνεδέχθη τὸν θρόνον ἡλικιωθεὶς κατὰ τὸ 1835, ὁ γέρων Μαυρομιχάλης Πετρόμπεης, ἦτον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα ὅπως συγχωρῇ αὐτόν. Τὸν γέροντα τοῦτον δάκρυα ἐπισχεφθεὶς τὴν ἐπιούσαν ὁ γνωστὸς αὐτοῦ Κύριος Ἀνδρέας Καλαμογῶντης (θεῖος τῶν ἐπιζώντων Περικλέους Δημάρχου σήμερον Πατρῶν, καὶ Παναγιώτου Καλαμογῶντην), καὶ ἐρωτήσας ἤκουσε παρ' αὐτοῦ φρικτὰς βλαφημίας κατὰ τοῦ υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ του ὡς δολοφονησάντων τὸν Σωτῆρα τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ δὲ τῆς βλαφείας τοῦ Ὁθωνος ἐλάληεν ὁ γέρων ἱκανὰ θρηνησας τὴν τάλαιναν Πατρίδα! Ἡμεῖς ὑπηρετοῦντες αἰσθηθὲ τότε παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ῥωστικῶν, ἐπληροφόρηθημεν παρὰ τοῦ μακαρίτου Καλαμογῶντη τὰς ῥήσεις τοῦ γεροντοῦ Πετρόμπεη.

Ἡ Συνέλευσις τοῦ 1843, διερμηνεύσασα τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ὁθωνος, οὐδαμῶς λησμονήσαντος τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀγαθοῦ Κυβερνήτου, ἐθεσπίσατο ἀνδριάντα· πῶς μέχρι τοῦδε αἱ Κυβερνήσεις δὲν ἐπραγματοποίησαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτὴν τοῦ ἔθνους; ἄλλοι ἀν' ἡμῶν αἰς ἀπαντήσωσιν.

ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν μας· μετέβαλε τὸ παρελθὸν τὴν ἀ-
γαθὴν φύσιν τοῦ Ἑλλήνου, κατέστησεν αὐτὸν ὀκνηρὸν καὶ
τὸν ἐδίδασκε τὴν ἀργίαν μὲ τὰ ἐπακόλουθα αὐτῆς ἐλαττώ-
ματα· διὰ τοῦτο λέγομεν ὅτι, πρὸς τὴν ἀναμόρφωσιν τοι-
αύτης ἀθλίας κοινωνίας ἀπαιτοῦνται ἡρωϊκὰ φάρμακα...

Ὁ Καποδίστριας, ἂν καὶ ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξή-
σεως τῶν ὀρίων, ἀπαιτῶν ὥσπερ ἔδει ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα
ἐλευθέραν, οὐχ ἤττον ὅμως, ὁ φιλόπατρις οὗτος, κατεγίνε-
το νὰ πλουτήσῃ τὸν τόπον μὲ διαφόρους τέχνας καὶ τὴν
διομηχανίαν, εἰς τρόπον ὥστε διὰ ταύτης καὶ ἐκείνης τῆς
ἐργασίας νὰ σχηματίσῃ κοινωνίαν ἐπιζήλον, ἐντιμον καὶ
μεγαλαυχούσαν. Τὴν δὲ ἐθνικὴν γῆν ἐμελέτησε νὰ παρα-
χωρήσῃ δωρεὰν εἰς ἅπαντας τοὺς κατοίκους κατὰ τὰ ἐψη-
φισμένα μὲν παρὰ τῶν συνελεύσεων τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος,
ὑπὸ ὅρους δὲ, ὅπως μὴ φυτευθῇ ἅπασα ἀνοήτως σταφιδῶ-
νας καὶ ἀμπελῶνας (γ). ὡς σήμερον τὸ πλεῖστον μέρος τῆς
γῆς ταύτης καὶ ἅπασα σχεδὸν ἡ παραχωρηθεῖσα διὰ φαλαγγι-
τικῶν γραμματίων, ὡς μὴ ὥφειλεν, ἐσταφιδοφυτουργήθη
ἐπιζημίως.

Τὴν μικρὰν αὐτὴν ἀφήγησιν περὶ τοῦ μακαρίτου Καπο-
διστρίου ὡς ἐπεισόδιον φέρομεν ἐνταῦθα, ἵν' ἀποδείξωμεν
τοῖς πλανωμένοις ὅτι ἡ Δύσις οὐδέποτε ἐφρόνησεν ὑπὲρ
Ἑλλάδος· μεγάλως δὲ μετεμελήθη διὰ τὴν δοθεῖσαν προ-
στασίαν αὐτῆς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Πελοποννήσου καὶ
τῶν ὀλίγων βράχων τῆς στερεᾶς.

Ἄτομα ἀπλῶν ἰδιωτῶν τῆς Δύσεως ἐβοήθησαν τὴν Ἑλ-
λάδα ἐπὶ τῶν συμφορῶν τῆς, καὶ σήμερον τοιαῦτα ἄτομα
συμπαθοῦσιν ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων Ἑλλήνων, ἀλλὰ
ταῦτα δὲν δύνανται νὰ συντελέσωσιν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὡς δὲν δύνανται ν' ἀφαιρέσωσιν ἐκ

(γ) Ὁ οἶνος τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κακὴν αὐτοῦ ποιότητα ἐξο-
δεύεται σήμερον εὐθηνὸς ὅλος δυστυχῶς σχεδὸν ἐν τῷ τόπῳ, καὶ
γίνεται διὰ τοῦτο ἀφορμὴ πολλῶν ἀτοπημάτων καὶ δυστυχημάτων
συγχρόνων. Ἐκτός τῶν κακουργημάτων, τὰ ὅποια φέρει ἐν μέσῳ
ἡρεμούσης κοινωνίας, καὶ τὸν νοῦν τῶν πολλῶν ἀμβλύει, τότε σώ-
μα φθείρει καὶ καθίστησι τοῦς περισσοτέρους βλάκας καὶ βριχ-
εῖους.

τοῦ τραχήλου αὐτῶν τὸν ζυγὸν τῆς ἰδίας πατρίδος τῶν, ὅνπερ μία τάξις τῶν λεγομένων εὐγενῶν ἐπιβάλλει αὐτοῖς διαίως, ἕνεκα τῶν ποικίλων μέσων αὐτῆς καὶ τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποῖαν ἡ ἰδία αὐτὴ πάντοτε κατέχει ποτὲ μὲν μονομερῶς, ποτὲ δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ σπανίως μειοψηφοῦσα.

Ἐνταῦθα μία σκιὰ ἱερὰ μᾶς σταματᾷ· αὐτὴ ἡ πατρίς μᾶς προσκαλεῖ, ὅπως σκεφθῶμεν περὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου ἀναλυτικώτερον, ἵν' ἀποκαλυφθῶσιν οἱ σκοποὶ καὶ ἡ διεστραμμένη πολιτικὴ τῶν ἰδιουθενάντων τὸ πνεῦμα τοῦ ἐν ἀθωότητι διατελοῦντος Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐν ἡμέραις, καθ' ἃς προέκειτο νὰ τεθῶσιν αἱ βάσεις τοῦ πολιτεύματος καὶ νὰ χαραχθῇ ἡ ὁδὸς ἢ ἐφ' ἧς ἔμελλε νὰ βαδίσῃ ἡ κοινωνία αὕτη. Ναί, ὀφείλομεν νὰ ὑπακούσωμεν κατὰ καθῆκον εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτὴν, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν θείαν Πρόνοιαν ὅπως συγχωρήσῃ τοῖς κεκοιμημένοις τὰ ἀμαρτήματα, δώσῃ δὲ τοῖς μεταγενεστέροις τὴν χάριν, ἵνα μὴ ἐμπέσωσιν εἰς τὰ αὐτὰ ἐγκλήματα καὶ φέρωσι τὴν δύστηνον πατρίδα εἰς τὸν τάφον, ὡς αὕτη ἤδη ἔφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βαράβρου!

Ἀρχόμεθα ὡδέ πως.

Τοῦ Κυβερνήτου ἐκλειπόντος καὶ τοῦ λαοῦ ἀγανακτοῦντος κατὰ τῶν συνωμοτῶν, τὸ κενὸν τοῦ Ἰωάννου ἐδέχθη προσωρινῶς νὰ κληρώσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Λύγουστινός Καποδίστριας· ἀλλ' οὗτος μόλις τεσσαράκοντα ἡμέρας διατηρήθη, κατορθωσάντων τῶν συνωμοτῶν νὰ ρίψωσιν αὐτὸν ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἑδρας κακὴν κακῶς . . . Κατόπιν συνεστήθη κυβερνητικὴ τις ἐπιτροπὴ (ψωρο—Κώστανος ἀποκαλεσθεῖσα ὑπὸ τοῦ λαοῦ), εἰς τὴν φασίαν ἀνήκουσα τῆς συνταγματικῆς, ἢ κάλλιον εἰπεῖν, συντριμματικῆς μερίδος, ὡς ὁ λαὸς ἀπεκάλει αὐτήν, ἥνπερ δὲν παρεδέχθη τὸ Καποδιστριακὸν κόμμα, ὡς μονομερῶς συστήθισαν· ἀλλ' οἱ πρέσβεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἀνεγνώρισαν ὡς νόμιμον δῆθεν

καὶ ὑπεστήριξαν ὡς τοιαύτην διὰ τῆς ἰσχύος αὐτῶν. Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ συντάγματος, ἐπεὶ εἶχον μίαν ὑπόσχεσιν νὰ ἐκπληρώσωσι, συνέρχονται μετὰ τινῶν ὁπαδῶν των εἰς διάφορα μέρη ἀλληλοδιαδόχως, ὅπως συντάξωσι δῆθεν τὸν χάρτην· ἀλλ' ἐκεῖ διαίρουσιν καὶ ἄπρακτοι σχεδὸν ἀπέρχονται. Τὸ ἔθνος πίπτει εἰς ἀναρχίαν μεμελετημένην, καὶ ταλαβόντων τὰς κυριωτέρας πόλεις ὁπλαρχηγῶν τῶν δύο κομμάτων τοῦτε Καποδιστριακοῦ καὶ μὴ. Ὅπου δὲ ὁπλαρχηγοὶ τῆς συντριμματικῆς φατρίας ἐν τε Πελοποννήσῳ καὶ τῇ στερεᾷ κατεσχύνωσαν, ἐκεῖ λίθον ἐπὶ λίθου δὲν ἄφηναν, καὶ πολλοὺς ἐφόνευσαν δι' ἀπολαθὴν χρημάτων καὶ δι' ἄλλας ἀφορμὰς. Αἴτιος τῶν κακουργημάτων τούτων ἦτον ὁ Γαλλόφρων Κωλέτης ὡς ὁ ἴδιος ἐγένετο ἀφορμὴ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὸ 1825, καὶ καθὼς αὐτὸς οὕτως ἔπραξε τηλικαῦτα μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καποδιστρίου εἰς διαφόρους συνελεύσεις κ' εἰς τὴν τῶν Μεγάρων, ὅπου καὶ Τούρκους ἔφερε στρατιώτας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὀθωμανοῦ Ταφιλμπούζη. Ὁ Μυροκορδάτος ἀγγλόφρων, εἶχεν ἄλλην ἀποστολὴν, ἠθικὴν, εἰς τὴν ἐξαχρεῖωσιν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν πνευμάτων. Ὁ μὲν ὅθεν ἐδογματίζεν, ὁ δὲ ἐφήρμοζε καὶ ἐκτελοῦσεν. Ὁ ἐκτελεστὴς οὗτος καὶ μαθητὴς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ τῆς Ἡπείρου, μετέβαλε τὴν ἀγαθὴν φύσιν τῶν Ἑλλήνων ἐν πράγματι πονηράν, κακοῦργον καὶ ἐπιθετικὴν. Τὴν διαίρεσιν αὐτὴν ὑπενήργησεν ἡ ῥαδιουργία τῆς Δύσεως, ἵνα μὴ καθιερωθῇ σύστημα ἄλλο, καὶ τοιοῦτον, ὅπερ ὡς θανάσιμον αὐτῆς τραῦμα φοβεῖται. Ἡ ἀναρχία, δεκατέσσαρας ὅλους μῆνας καταμαστίζει τὸ ταλαίπωρον ἔθνος, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς παρατάσεως ταύτης ἐπὶ τὸ ἀναρχικώτερον ἐπίτηδες συνελήφθη, ἵνα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην ἀναγορεύσεως βασιλείας, ὡς οὕτω καὶ ἐγένετο διὰ τῆς ἐν Προνοίᾳ συνελεύσεως.

Ἀνατεθείσης τῆς φρουρίδος εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους Δυνάμεις, (αἵτινες καὶ ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐβουλήθησαν νὰ ἐπιβάλλωσι διὰ τῆς βίας τὴν θέλησίν των, προφασιζόμεναι τὸ ἀναρχικὸν πνεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅπερ ἄλλως τε ἡ πλειοναψηφία αὐτῶν τῶν Δυνά-

μεων ἐδημιούργησε διὰ τῶν τοπικῶν ἐν Ἑλλάδι ὁργάνων (της) εὔρον αὗται τὸν ἀφυσὶ βισιλόπαιδα Ὁθωνα, ὃν καὶ ἀπέστειλον εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ πανούργου τριμελοῦς ἀντιβασιλείας Βαυαρῶν, προεδρευομένης ὑπὸ τινος ἀγγλόφρονος Ἀρμανσπέργου. Τὴν βασιλικὴν ταύτην συνοδείαν συνώδευσεν στρατὸς τρισχιλίων Βαυαρῶν, ἐνίσχυσε δὲ ἱκανὴ χρηματικὴ ποσότης διὰ δανείου χορηγηθέντος παρὰ τῆς ἐν Γαλλίᾳ ἐταιρίας Ῥοσχίλδ, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων.

(Εἰρήσθω δὲ ὡς ἐν παρόδῳ ἐνταῦθα ὅτι, ἡ Ῥωσσία μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καποδιστρίου, θέλουσα καὶ μὴ συντρέχει ἐπὶ τῶν βουλευμάτων τῶν φιλοτούρκων Ἀγγλο Γάλλων).

Πρῶτον ἔργον τῆς ἀντιβασιλείας ἦτο, νὰ ἐξαλείψῃ τὸ συμβολικὸν τῆς ἀναγεννήσεως νόμισμα τοῦ Φοίνικος καὶ νὰ καταργήσῃ πάντα διοργανισμὸν τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου, νὰ συντάξῃ δὲ αὕτη ἴδιον ἐπὶ τὸ Φραγκικώτερον καὶ Βυαρικώτερον, τυραννικώτερον καὶ πολυγραφικώτερον. Τόσον μῆκος καὶ πλάτος ἔδωκεν εἰς τὸν διοργανισμὸν αὐτῆς ἡ πανούργος ἀντιβασιλεία καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, ὥστε ὅλον σχεδὸν τὸ ἔθνος τότε ἐδύνετο νὰ καταταχθῇ ἐν αὐτῇ· ὅλοι οἱ ὀλίγοι καὶ οἱ περισσότεροι γράμματα γινώσκοντες ἠδύναντο νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν λείαν αὐτῆς τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας· ἀλλὰ τίς ἤθελε πληρώσει τοὺς ὑπαλλήλους ἢ ἄλλους Στὰχίδιας, ὀλίγον ἔμελλε τοῖς δημιουργοῖς τῆς γραφειοκρατίας, καθόσον διὰ τινὰ καιρὸν ὑπῆρχον χρήματα, ἐκεῖνα τοῦ δανείου. Κατόπιν, ἐὰν ἀπεγυμνῶντο οἱ χωρικοὶ ὡς γεωργοί, (εἰς τοὺς ὁποίους οὔτε ἔδαφος νὰ ταφῶσι δὲν ἄφησαν εἰς πολλὰ μέρη οἱ Φιλαγγίται, ὡς ἄλλοι Γενίτσαροι τῆς Τουρκίας), οἱ κτηματῖαι καὶ λοιποὶ πολῖται διὰ τῆς πολυτρόπου φορολογίας πρὸς ἀπάντησιν τῆς μισθοδοσίας τῶν κηφόνων ὑπαλλήλων τῆς κυβερνήσεως, οὐδὲν ἐπίσης ἔμελλε τὰ μέλη τῆς ἀντιβασιλείας, αὐτὴν μάλιστα τὴν πρόθεσιν εἶχον αὐτά. Αὕτῃ χοροῦς, γεύματα καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους διασκεδάσεις ἤθελε νὰ συγκροτῇ, ὅπως τὸ ταχύτερον εἰσαγάγῃ εἰς τὴν πτωχὴν καὶ κατὰγυμνον Ἑλλάδα τὰς ὀλεθρίας ἐξεῖς τῆς Δύσεως, αἵτινες κατεμάστισαν καὶ καταμαστιρίζουσι τὸν

καλαίπωρον τοῦτον τόπον. Ἐνεκα τούτων ἀφηνίασαν αἱ σύζυγοι πρὸς τοὺς συζύγους των, αἱ θυγατέρες πρὸς τὰς μητέρας των καὶ ἐν γένει τὰ τέκνα πρὸς τοὺς γονεῖς των!!

Ἡ ἰδία ἀντιβασιλεία εἶχε συντάξει καὶ νόμον περὶ Εὐγενείας, ἀποδίδουσα τίτλους καὶ προνόμια τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τιμὰς, ἃς ἀσμένως ἀπεδέχθησαν οὗτοι, προκειμένου νὰ ταχθῶσιν εἰς τὴν χωρίαν τῶν Βαρώνων, Βαρονίσκων, Κομήτων κλπ. ἀλλὰ κατ' ἀτυχίαν τῶν καλαναθρεμμένων μας, μόλις ἐκοινοποιήθη ἡ ἀνασχυντος αὕτη ἰδέα, τὴν τρομερωτέραν προὔξενησεν ἐντύπωσιν· ὁ δὲ τύπος, ἰδία ἡ «Πρόδος» τοῦ ἱατροῦ Σοφιανοπούλου, καὶ ὁ «Σωτὴρ» τοῦ Νικολάου Σκούφου, κατεκραύνωσαν τὸ ἐπίβουλون τοῦτο μέτρον τῆς ἐξουσίας. Ἀλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς διακρίσεως καὶ πρὸς σχηματισμὸν προνομιούχων τινῶν, ἐσκέφθησαν οἱ καταχθόνιοι ξένοι καὶ ἐγχώριοι νὰ μεταβάλωσι τὴν ἐπωνυμίαν τῶν προνομιούχων, καὶ ἀντὶ Βαρόνων καὶ τῶν τοιούτων, νὰ ὀνομάσωσι τοὺς πεφίλημένους τιτλοφόρους των Φαλαγγίτας, καὶ οὕτω συνέστησαν τὸ Μητρώον τῶν Φαλαγγιτῶν· καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν ἀρχὴν ὁ νόμος τῆς Φάλαγγος, εἰς ὃν κατετάχθησαν οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι οἱ Σωτῆρες τῆς πατρίδος, οἵτινες κατεπλάκωσαν ἄπειρον ἐθνικὴν γῆν. Ἀλλ' ὁ οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδος ἐχθρὸς πάσης διακρίσεως καὶ παντὸς προνομίου, κατεκραύνωσεν αὐτοὺς καὶ κατέστησε δυστυχεῖς· τὴν δὲ ἐθνικὴν γῆν, ἣν διὰ τῶν γραμματίων ἐδωρήθησαν, ἠγόρασαν ἄλλοι μὴ καταταχθέντες ἐν τῷ Μητρώῳ, ἣν καρποῦνται.

Τί δὲ συγχρόνως ἔπραξεν ἡ πονηρὰ ἀντιβασιλεία, ὅδηγηθεῖσα ὑπὸ τῶν θιασωτῶν τῆς Ἀγγλο-Γαλλικῆς φαρτρίας, νὰ κηρύξῃ τοὺς ὀπλαρχηγούς τοῦ Καποδιστριακοῦ κόμματος Κολοκοτρώνην τὸν πρωταθλητὴν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, τὸν Ψουρκοφάγον Νικηταράν, τὸν Πλαπούταν, Τζαβέλαν τὸν ἥρωα τῆς Κλεισῆς καὶ λοιποὺς, ἐνόχους ἐσχάτης προδοσίας, οὓς καὶ διὰ τῆς βίας ἐζήτει νὰ καταδικάσῃ ἢ ἀντίχριστος! ἀλλ' ἡ γενναία ἀντίστασις τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου Πολυζωΐδου καὶ τοῦ δικαστοῦ Τερτσέτου ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς προφανοῦς θανατικῆς ποινῆς. Τοὺς δόσαντας καταδικαστικὴν ψῆφον τρεῖς ἐλεεινοὺς ἀνθρώπους οἰκτεῖ-

ροντες μόνον, δὲν θέλομεν νὰ μνημονεύσωμεν ἡμεῖς ἐν ταύτῃ· οὗτοι μάλιστα δὲν ζῶσιν εὐτυχῶς πλέον.

Αἴτιοι καὶ ἔνοχοι τῶν κατορθωμάτων τῆς ἀντιδασιλείας βεβαίως κρίνονται οἱ ἀρχηγοὶ τῆς πατρίας τοῦ συντάγματος ἢ συντρίμματος Μαυροκορδάτος καὶ Κωλέτης.

Καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἀγῶνι τοῦ 1821 διεκρίθησαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐπὶ κακονίᾳ. Ἀγνοοῦμεν δὲ τί ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἀναφέρῃ ὁ στενὸς συγγενὴς τοῦ Μαυροκορδάτου Τρικούπης περὶ αὐτῶν. Ἡμεῖς, τὴν ἱστορίαν τούτου μόλις ἐλάβομεν ἀνὰ χεῖρας καὶ ἴδομεν τὸ μεροληπτικὸν αὐτῆς δὲν ἀνέγνωμεν. Βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι καὶ περὶ τῶν εἰρημένων ἀνθρώπων δὲν ἀναφέρει τὰ εἰκότα. Ἄλλως τε, καὶ ὁ ἱστοριογράφος οὗτος ἦτο σφόδρα ἀγγλόφρων καὶ λάτρης τῆς Ἀλβιῶνος.

Τοὺς κακόνους τούτους δὲν ἐγνώρισεν ὅμως ὁ λαὸς κατ' ἔκτασιν οὐδ' εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς των, διατηρησάντων τὴν πονηράν των φύσιν, διότι ἔβλεπεν αὐτοὺς πάντοτε ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων. Πολλοὶ δὲ τῶν πολιτῶν δελεασμένων ἔνεκα τῆς ἐλεεινῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, μένοντες ἄεργοι καὶ θηρεύοντες δημοσίας θέσεις, εἶχον τὴν ἀνάγκην αὐτῶν καὶ ἤρπουν τοῖς παρὶν αὐτῶν ζητοῦντες ὑπηρεσίαν. Ὅσοι δὲ δι' ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ γενναίαν αὐτοπάργησιν δὲν κατεδέχθησαν οὐδέποτε νὰ πλησιάζωσιν αὐτοὺς, ἐκεῖνοι μόνον δύνανται νὰ κρίνωσιν ἀπαθῶς περὶ τοῦ ποιοῦ αὐτῶν καὶ τῆς βλάβης, ἣς ἐγένοντο πρόξενοι εἰς τὸ ἔθνος. Αἰτία τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ἡ δύστηνος Ἑλλάς ἐστερήθη τῆς φιλίας ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀναγκασθέντων νὰ κρίνωσιν ἡμᾶς ἀναξίους ἀπογόνους τῶν ἡμετέρων ἀθανάτων προγόνων διὰ τοῦτο ἀμφίβαλον πολυλάκις περὶ τῆς ἡμετέρας Ἑλληνικῆς γνησιότητος !

Ἡ εὐάνδρος Ὑδρα, διὰ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας αὐτῆς πρὸ τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821 διασχιζούσης τὰ πελάγη τῆς ὑψηλοῦ, ἐκαυχᾶτο διὰ τὰ πλοῦτή των κατοίκων τῆς καὶ ἡμιλλᾶτο τοῖς πλουσιωτέροις ἄλλων τῆς ἀλλοδαπῆς τόπων· ἔνεκα δὲ τῆς εὐαρέστου θέσεώς της, ἠδυνήθη ἡ Ὑδρα νὰ σχηματίσῃ ἀξιόμαχον στόλον ἐν τῷ ἱερῷ ἀγῶνι, κινήσασα τὸν θαυμασμόν ὅλου τοῦ κόσμου διὰ τῶν ἀνδραγαθημάτων

τῶν τέκνων της. Τοὺς μεγαθύμους Ὑδραῖους, ἀντὶ νὰ ὀδηγήσωσιν οἱ πολιτικοὶ μας εἰς τὴν ἀληθῆ ὁδὸν τῆς εὐδαιμονίας των, ἰδίως δὲ ὁ Μαυροκορδάτος, ὅστις περισσοτέρας μετ' αὐτῶν εἶχε σχέσεις ὡς ἀγγλόφων . . . παρώτρυνον αὐτοὺς ἵνα δικαίωματα μεγάλα ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ ἔθνους ὡς σωτῆρες αὐτοῦ. Ἡ δολία παρότρυνσις αὕτη ἤρκεσε νὰ χανυώσει τοὺς πολυτίμους αὐτοὺς τῆς Ἑλλάδος ναυτικοὺς εἰς τὸ ν' ἀφήσωσι τὸ ἀληθές καὶ εὐδαιμον σταδίον των, καὶ νὰ ἀποβλέψωσιν εἰς βαθμοὺς καὶ ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου· τὸ σφάλμα τοῦτο τῶν Ὑδραίων κατέστησε τὴν μεγάλην ὕδραν ταπεινὴν καὶ ἐλεεινὴν. Τούναυτίον ὁμως συνέβη εἰς τοὺς Πετσιώτας, ἀθώους τοῦ αἵματος τοῦ Καποδιστρίου, οὐδόλως μιμηθέντας τοὺς συναγωνιστάς των. Οὗτοι συμβουλευθέντες μόνον τὸν ὀρθὸν λόγον κατέστησαν εὐδαίμονες διὰ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ὁ θάνατος τῶν ἀδικησάντων τοσοῦτον τὴν πατρίδα αὐτῶν μαρτυρικὸς ἀπέβη· τοῦ μὲν Κωλέτου ἀποθανόντος ἐν Ἀθήναις ὡς πρωθυπουργοῦ ἐκ πολυωδύνου καὶ μακρομήρου νεφρίτιδος· τοῦ Μαυροκορδάτου ἐξ ἄλλης νόσου, ἀλλὰ τυφλωθέντος ἱκανὸν καιρὸν πρὸ τῆς ἀποβιώσεώς του καὶ στερηθέντος διὰ τοῦτο τὸν κόσμον. Ἄλλοι δὲ ὁπαδοὶ αὐτῶν κακὴν κακῶς ἄλλως ἀπέδρων, πραγματοποιηθέντος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ῥήτου κατ' αὐτῶν τὸ «φωνὴ λαοῦ ὀργῇ Κυρίου.»

Ἐπέπρωτο λοιπὸν, ἡ Ἑλλὰς νὰ μὴ δυνηθῇ ν' ἀναδείξῃ ἓνα ἢ δύο πολιτικοὺς ἀνδρας συνετοὺς καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτῆς καὶ μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Κυβερνήτου, ἵνα κατὰ μὲν τὴν πρώτην τῶν δεινοπαθημάτων του περίοδον τὸ ἔθνος μὴ ὑποστήσῃ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα δεινὰ ἐκ τῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, γεγονότα τὰ ὁποῖα ἡμάρωσαν τὴν δόξαν τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ βεβαίαν κατέστησαν τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς ἀνεξαρτησίας· καὶ πότε, ὅτε ἡ Ἑλλὰς δὲν εὕρισκετο εἰς οἰκονομικὰς περιπετείας ὡς πρότερον, διότι εἶχεν ἐφοδιασθῇ ἱκανὰ χρήματα τοῦ ἰδιωτικοῦ ἀγγλικοῦ δανείου τῶν ἐξήντα ἑκατομμυρίων φράγκων. Ὁ λαὸς τότε, ἀντὶ νὰ εὐλογῇ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῇ χρηματικῇ χορήγησιν, μᾶλλον κατηράτο αὐτὴν λέ-

γών ὅτι, αἱ λίραι ἕτερον τὰ δεινὰ τοῦ καὶ τὴν διαίρεσιν δάσασαν ἀφορμὴν νὰ γενῇ κύριος βλου σγεδὸν τοῦ τόπου ὁ Αἰγύπτιος Ἰβραήμ Πασᾶς. Καὶ ταῦτα ἔπαθεν ἡ τάλαινα Ἑλλάς ἐντὸς τοῦ ἀγῶνος αὐτῆς κατὰ τῶν τυράννων Ὀσμαν-λίδων. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς βασιλείας, ἐὰν ἐλησμόνουν οἱ εἰρημένοι τοὺς πονηροὺς τῶν διαλογισμοὺς μεταμελούμενοι, ἠδύναντο πολὺ νὰ χρησιμεύωσι τῇ Πατρίδι, ἐμποδίζοντες τοὺς ξένους ὅπως θέσωσιν εἰς ἐφαρμογὴν τοὺς δολίους κατὰ τοῦ ἔθνους σκοποὺς των· ἀλλὰ τοιαύτην ἀγαθὴν πρόθεσιν δὲν ἔδειξαν, καὶ μᾶλλον ἐχρησίμευσαν ὡς ὄργανα ἐκείνων καὶ ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἄλλοι, ὅπου ἐστάλησαν ὡς πρέσβεις, ἵνα τὸ ἔθνος ὑποστήσῃ τοσαῦτα μαρτύρια καὶ ἐξαγρειωθῇ ἡ κοινωνία.

Ἄπασα λοιπὸν ἡ σείρὰ τῶν ἐτῶν τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος ὑπῆρξε μαρτυρικὴ, διότι οὐ μόνον ἐτυράννουν οἱ πρωτοεργοὶ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ὡς ὑπουργοὶ τῇ αὐτῇ ὁδὸν ἐβάδισαν ὡς οὕτω διδαχθέντες ὑπὸ τῶν διδασκάλων καὶ πατρῶνων αὐτῶν.

Αἱ δαπάναι τοῦ δημοσίου μέχρι τοῦ 1843 κλημαχθὸν ἔφθασαν εἰς εἴκοσι μόνον ἑκατομύρια δραχμῶν, καὶ μ' ὅλην αὐτὴν τὴν γλιτογρότητα εἶγεν ὑποπέσει τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον εἰς δεινὰς περικοπτείας. Φαντάσθητι λοιπὸν ἀναγνώστα τί ἤθελε πάθῃ ἡ βασιλεῖα τοῦ Ὁθωνος, ἐν δὲν εἶγε πρὸ τῆς ἐπογῆς ἐκείνης τὰ γρήματα τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομυρίων, ἅτινα εἰς τρεῖς δόσεις ἔλαβε!!! Πᾶσα προσφυγὴ εἰς τὸ ἔθνος ματατὰ ἀπέβαινε διὰ τὴν στήρησιν προϊόντων καὶ βιομηχανίας. Ἡ πληθὺς τῶν ὑπουργῶν μετὰ τῶν γερουσιαστῶν καὶ ἡ μεγάλη στοατιὰ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων ἄλλο τι δὲν εἶγεν ἢ στολὰς, καπέλα, βελίδας, γειοόκτια καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπιπλά των κατὰ τὸν συρμὸν τῶν Φράγκων!!!

Ἐκ τῶν εἰρημένων δηλοῦ γίνεται ὅτι ἡ διπλωματία τῆς Δύσεως, ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς κατέστρεψε τὴν μικρὰν Ἑλλάδα· ἡ δὲ καταστροφὴ αὕτη προῆλθεν ἐκ προθέσεως προμελετημένης, ἵνα μὴ ἀφήσῃ τὸν τόπον ν' ἀνακύψῃ, ὥστε ἐντὸς τῆς μικρᾶς γωνίας ἐν ἣ καθεύχθη ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ν' ἀποθάνῃ ἀπὸ ἀσφυξίας ἢ ἅπασα νὰ διαφθάρῃ, ἀφοῦ καὶ

σχολεῖα ἱκανὰ διαφορᾶς τῇ ἡνολέχθησαν καὶ ὁδὸς πλατεία πρὸς τὸν σκοπὸν οὗτον τῇ ἐγαράχθη δι' ἐντέχνων μηχανημάτων καὶ λίαν ἐπιτηδείων μηχανικῶν.

Ἀφοῦ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔφθασεν ἡ ἑλληνικὴ κοινω- νία καθ' ὅλην μάλιστα τὴν ἑκτασίν της ἀπὸ μικροῦ ἔως με- γάλου, οὐδεμίαν παρέχει ἐλπίδα σωτηρίας καὶ ὑπάρξεως· καὶ βέβαια, ὅταν ἡθικὴν βαρύτητα δὲν ἔχη, μέσα ὑλικά πρὸς διατήρησιν στερεῖται οὐσιωδῶς, πῶς ἦναι δυνατόν νὰ σταθῇ ὅτους πόδας της, ἢ πῶς δύναται νὰ μὴ παρουσιάσῃ τὴν ταχεῖαν ἐξόντωσιν της; μωρὸς ἤθελεν εἶσθαι ὁ τάναν- τία διίσχυριζόμενος. Τί ποιητέον ὅθεν;

Εἰς ἣν ἔφθασαν κατὰστασιν τὰ πράγματα ἐπ' ἐσχάτων, δύσκολος λίαν καθίσταται ἡ ἐφαρμογὴ μέτρων συντελεστι- κῶν ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων της Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς κοινωνίας ἀνευ αὐξησεως τῶν ὀρίων. Διὰ τοῦτο πᾶς φρόνιμος καὶ γενναῖος πολίτης ἔκρινεν ἀναγ- καιότατον τὸν κατὰ της Τουρκίας πόλεμον ἢ τὴν εἰρήνην προτιμήσας, ἐξ ἧς οὐδεμία ὠφέλεια, καὶ μᾶλλον ὀλεθρος φα- νερὸς ἐπὶκείται. Αἱ θυσίαι ὑπὲρ τοῦ πολέμου ἤθελον εἶσθαι μικραὶ ἀπέναντι τῶν δεινῶν, ἅτινα ἐπὶκείνται εἰς μίαν εἰρή- νην ἄτιμον μάλιστα καὶ ἐξευτελιστικὴν. Τὴν κατάραν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἔθνους νὰ ἔχωσιν ὅ,τε Κουμουνδοῦρος καὶ Τσουμπελὴς Βούλγαρης, οἵτινες ἐγένοντο ἀφορμὴ νὰ μα- ταιωθῇ ὁ σκοπὸς τῆς ἀπελευθερώσεως της Ἑπείρου, Θεσ- σαλίας καὶ Κρήτης, ἢ τῆς τελευταίας ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἧς ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ μετὰ της Ἑλλάδος ἑνωσις ἐθεω- ρεῖτο ἄφεκτος. Ὁ Κουμουνδοῦρος ἔσβυσε τὴν ἐπανάστασιν τῆς χέρσου διὰ τρόπου μάλιστα καταπτύστου καὶ διὰ ταύ- την ἄλλως ἢ ἐκείνην τὴν πρόφασιν, ἀφοῦ καὶ τὸ τάλαν ἔ- θνος ἐπεβάρυνε μὲ τοσοῦτους καὶ τηλικούτους φόρους! Ὁ δὲ Βούλγαρης, χάριν τοῦ χαρτοφυλακίου καὶ οὗτος τοῦ ὑπουρ- γείου, ὑπεσχέθη εἰς τὴν ἀπάνθρωπον καὶ μισέλληνα διπλω- ματίαν τῆς Δύσεως τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀγῶνος τῶν Κρη- τῶν. Οὔτε τὸν ἕνα, οὐδὲ τὸν ἄλλον δύνανται νὰ δικαιολογή- σωσιν ὅποιαιδέηποτα παραστάσεις αὐτῶν τῶν ἰδίων, τῶν θια-

ἑωτῶν των ὑπαλλήλων ἢ ἄλλων θηρευόντων τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων σήμερον, πρὸς ἀπάντησιν τοῦ προφανοῦς κινδύνου τῆς κοινωνικῆς μας ἀποσυνθέσεως, ναὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον ἢ ἀποσυνθέσεως, ἀνάγκη νὰ ἐπενεχθῶσι μέτρα οἰκονομίας καὶ βελτιώσεως ὅσον οὔπω. Ἡμεῖς ἀλλοῦ πρό τινων μηνῶν ἐξεθέσαμεν τὴν γνώμην μας περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀπολύτρωσιν μας· δὲν ὀκνοῦμεν καὶ ἤδη νὰ φέρωμεν τὴν κρίσιν μας καὶ ν' ἀπαιτήσωμεν τὴν ταχεῖαν ἐφαρμογὴν αὐτῶν πρὸς θεραπείαν τῶν δυσθεραπεύτων πληγῶν μας. Ἡ ἐπιζητούμενη θεραπεία εἶναι μὲν δύσκολος, ἀλλ' ἐφικτὴ, ἀρκεῖ ἄνδρες ἱκανοὶ νὰ ἔλθωσιν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων καὶ ἐχθροὶ πάσης δοξασίας ξένης. Ἡ θυσία ἄλλως τε ὀλίγων ἀτόμων ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς θέσεως μέχρι τῆς τελευταίας δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἀπέναντι τῆς Ἑθνικῆς μας ὑπάρξεως.

Τὰ δημιουργήματα τῶν ἐκλειπόντων Μαυροκορδάτου καὶ Κωλέτου γνωστὰ ὄντα, δεόν ν' ἀποκλεισθῶσιν ἐκ τῶν πραγμάτων, προκειμένου περὶ ἀναπλάσεως τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Οὔτε οἱ κληρονόμοι τῶν δημιουργημάτων τῶν δύο αὐτῶν κακῶν πολιτικῶν καὶ θιασωτῶν τῆς Δύσεως εἶναι καλὸν νὰ ἔλθωσι σήμερον εἰς τὰ πράγματα. Ἄγνοί ὅπως οὖν ἄνδρες, ξένοι τῶν δοξασιῶν τῆς διπλωματίας, δεόν νὰ καθέξωσι τὴν κυβερνητικὴν ἔδραν. Τοιούτων ἀνδρῶν κατάλογον καὶ ἡμεῖς καὶ ἀνθ' ἡμῶν ἄλλοι δύνανται νὰ δημοσιεύσωσιν.

Οἱ κατάλληλοι δὲ οὔτοι ἄνδρες ὀφείλουσιν ἄνευ ἀναβολῆς νὰ θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν τὰ ἐφεξῆς μέτρα.

Περὶ τῆς κατασκευῆς εἰς Ἀγγλίαν ἢ τὴν Ἀμερικὴν τεσσάρων θωρακικῶν πλοίων καὶ τεσσάρων ἄλλης μεθόδου ταχέων καὶ ἱκανῶν πρὸς πόλεμον.

Περὶ ἀγορᾶς 50,000 ὅπλων ἀρίστης κατασκευῆς καὶ τῆς τελευταίας ἐφευρέσεως.

Περὶ παρασκευῆς τῶν πολιτῶν εἰς πόλεμον, διὰ τῆς ἀξιωμαχοῦ Ἑθνοφυλακῆς διοργανιζομένης ἄλλως ἢ ὅπως προδοτικῶς μέχρι τοῦδε ἦτο διοργανισμένη, ὑποχρεομένων τῶν πολιτῶν ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν 18 μέχρι τῶν 50 ἐτῶν νὰ

γυμνάζονται εἰς προσδιορισμένα μέρη μίαν ἡμέραν ἐκάστης ἐβδομάδος.

Περὶ καταργήσεως τοῦ τῆς νεοσυλλεξίας νόμου καὶ περὶ ἐδρεύσεως γιλιῶν στρατιωτῶν ἐθελοντῶν ἐν Ἀθήναις μόνον.

Περὶ καταργήσεως τῶν πρεσβειῶν πανταγοῦ διατηρουμένων μόνον τῶν προξένων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Συμύνης καὶ Ἀλεξανδρείας ἄνευ μισθοδοσίας· τῶν λοιπῶν προξένων τὰ χρέη ν' ἀνατεθῶσιν εἰς ὁμογενεῖς ἐπιτόπιους ἄνευ ἐννοεῖται μισθοδοσίας.

Περὶ καταργήσεως τῶν Νομαρχιῶν καὶ συγχωνεύσεως τῶν ἐπαρχιῶν καὶ Νήσων εἰς 24 διοικήσεις, διοριζομένων διοικητῶν ποδὸς δραχμὰς 300 κατὰ μῆνα ἄνευ διακρίσεως.

Οὔτε ἐννοήσαμεν, οὔδ' ἐννοοῦμεν τὴν ὑπαρξίν τοσοῦτων διατηρουμένων διοικητικῶν γραφείων· εἰς τί ταῦτα κατὰ γινονται; εἰς τὴν νεοσυλλεξίαν τῶν στρατευομένων καὶ τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων; ἀλλὰ τοιαῦτα καὶ ἄλλαι παραπλήσιοι ἐργασίαι, εἰς τὸ καλὸν τοῦ τόπου, ἀν' ἔλεγε καὶ τοῦ Ὁρόνου, δὲν ἀποβλέποσιν, ἀλλ' εἰς τὸν ὄλεθρον αὐτῶν.

Περὶ καταργήσεως τῶν οἰκονομικῶν ἐφορειῶν, καὶ δασονομειῶν ἢ διατήρησις τῶν δασῶν ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Δήμους ὑπὸ βαρεῖαν εὐθύνην τῶν.

Περὶ καταργήσεως τεσσάρων Πρωτοδικείων, τοῦ Πύργου τῆς Ἡλείας, τῆς Ἀμφίσσης, Λευκάδος καὶ Σπάρτης. Τῶν Ἀντεισαγγελέων ὅλων τῶν Δικαστηρίων.

Ἡ καταργησις τῶν δικαστηρίων αὐτῶν, οὐ μόνον ὀλιγῶς θὰ ὠφελήσῃ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς πολὺ θὰ εὐεργετήσῃ τὰς ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς ῥάχιδος τῶν ὁποίων ἐπεβλήθησαν τὰ μαστιγοφόρα αὐτὰ καταστήματα.

Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς εἰσαγγελεῖς, καὶ οὗτοι ἀδίκως ἐπιβαρύνουσι τὸ ταμεῖον, ἀφοῦ πολλάκις κωλύονται νὰ ἐνεργῶσι σύμφωνα μετὰ τὴν συνείδησιν τῶν. Ἄλλως τε, τίς δύναται νὰ μὴ ὁμολογήσῃ, ὅτι μετὰ τὴν σύστασιν τῶν Εἰσαγγελιῶν καὶ τὴν πολλαπλασίασιν τῶν δικαστηρίων μικρῶν τε καὶ μεγάλων τὰ ἐγκλήματα δὲν ἐκορυφώθησαν καὶ δὲν ἤυξαν εἰς βίθιον μέγαν; ὅταν ἐν ἔθνος ᾖ κατὰ δεδικασμένον εἰς ἀργίαν, ὡς τὸ Ἑλληνικὸν πρὸ πολλοῦ κατεδικάσθη, τοιαῦτα μέσα τιμωρίας δὲν θεραπεύουσι τὰς πληγὰς τῆς

ποιωνάς· μόνη ἡ μόρφωσις τῶν ψυχῶν καὶ χαρκτηρῶν καθιστῶσι τοὺς πολίτας ἀξιοπρεπεῖς· τοιοῦτους δὲ μόνη ἡ ἐργασία δύναται ν' ἀναδείξῃ.

Περὶ ἐλαττώσεως τῶν φόρων εἰς 26 ἑκατομμύρια, τοῦ ἔξ προϋπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν περιοριζομένου εἰς 48 ἑκατομμύρια. Τὸ πλεόνισμα νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰς τοῦ πολέμου παρασκευὰς μετὰ τοῦ δανείου τῆς Τραπεζῆς. Εἰς τὴν ἐλάττωσιν ταύτην νὰ συμπεριληφθῇ ἡ ὁλοσχερὴς κατάργησις τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν δικῶν τῶν πνήτων· δικαιώματα τοιαῦτα σεβάσθαι καὶ αὐτὴ ἡ πανοῦργος Ἀντιβασίλεια, ἐπέμρωτο ἔλλην ὑπουργός, αὐτὸς ὁ Κουμουνδοῦρος, νὰ παραβιάσῃ· ἀλλ' οἱ πνήτες καὶ τὰς ἀναφοράς των πρὸς τοὺς δημάρχους, καὶ οἱ δήμαρχοι τὰ πιστοποιητικά των δέον νὰ γράψωσιν εἰς ἀπλοῦν χάρτην.

Ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων θέλει αὐξήσῃ τὰ κεφάλαια τῆς παραγωγῆς καὶ δώσει συγχρόνως ἄνεσιν καὶ ψυχὴν τοῖς ἐργαζομένοις εἰς διάφορα ἔργα· συμφέρον, ὅπερ πᾶσα πατρικὴ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ.

Περὶ συστάσεως γεωργικῶν καὶ κτηματικῶν τραπεζῶν δι' ὑποθήκης καὶ διὰ πάσης ἄλλης εὐκολίας, μετὰ τόκον 4 τὸ πολὺ τοῖς ἑκατόν. Τὰς τραπεζὰς ταύτας, ἐὰν δὲν συγκατατεθῇ, νὰ συστήσῃ ὁ τραπεζίτης Γεώργιος Σταύρου, νὰ συστήσῃ ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις ἐκδίδουσα χαρτονόμισμα.

Ἐὰν τοιαῦται τράπεζαι ὑπῆρχον πρὸ πολλοῦ συστημένοι, ἀντὶ τῆς κερδοσκοπικῆς τοῦ Σταύρου ἀπογομνωσάσης τὸν τόπον· ἐὰν λέγωμεν ὑπῆρχον τοιαῦτα καταστήματα, ἀμφιβολία δὲν εἶναι ὅτι, ὁ τόπος πολλὰς ἤθελε κάμει πρόδους. Καὶ ἡ τράπεζα τοῦ Σταύρου, ἐὰν εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν γεωπονίαν μόνον ἤθελεν ἐπασχολήσῃ τὰ κεφάλαιά της, πολλῶν ὠφελειῶν καὶ μεγάλων ἤθελε γενῇ πρόξενος εἰς τὸ ἔθνος· ἀλλ' ἀπὸ τὸν Γεώργιον Σταύρου τοιαῦτα εὐγενῆ αἰσθήματα λείπουν. Περιορίσαν δὲ τὰς πράξεις του τὸ κατὰ στήμα τοῦ Σταύρου εἰς προεξοφλήσεις, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ συστηθῶσιν ἐμπορεῖα ἐπικίνδυνα μεταφέροντα διαφόρου εἶδους πράγματα εἰς τὸν τόπον ἄχρηστα ἐκ τῆς Δύσεως, γινόμενα καθεκάστην ἀφορμὴ εἰς συχνὰς χρεωκοπίας, καὶ

τὰ ὅποια ἀπερρώφησαν καὶ τὸν τελευταῖον ὁβολὸν τοῦ πολίτου. Καὶ τὰ ἄχρηστα ἐκεῖνα πράγματα, διὰ τῆς ἀπομιμήσεως κατέστησαν εὐχρηστα ἤδη εἰς πάντας σχεδὸν ἢ τοὺς περισσοτέρους. Οὐδένες δὲ ἢ ὀλίγοι τῶν ἐμπορευομένων τὰ περιττὰ εἰς τὸν πτωχὸν τοῦτον τόπον εἶδον προκοπὴν, ἅπαντες κατεστράφησαν διὰ τῆς χρεωκοπίας καὶ ἐξηχρειώθησαν συνάμα.

Περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς πρὸς ἀπάσας τὰς οἰκογενείας τοῦ Κράτους δωρεὰν καὶ ἄνευ τινὸς ὑποχρεώσεως.

Πῶς τὸ ἐθνοσωτήριον αὐτὸ μέτρον δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐφαρμόσωσιν αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις· καὶ πῶς τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν ἐντολὴν θεσπισθεῖσαν παρ' ὅλων τῶν Συνελεύσεων δὲν ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν οἱ Ἕλληνες ὑπουργοί; Ἄρα Ἕλληνες ἦσαν αὐτοὶ ἢ Τοῦρκοι; Τὰ θηρία, δὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ! οἱ τύραννοι, δὲν ἀγαπῶσι τοὺς συμπολίτας των, δὲν θέλουσι νὰ γελῶσιν οὗτοι. Οἱ αἰμοχαρεῖς αὐτοὶ τοὺς θρήνους καὶ τοὺς κοπετοὺς τῶν ὁμοίων των ἐπιθυμοῦσι ν' ἀκούωσιν, οὐχὶ καὶ τὰς πανηγύρεις καὶ τὴν ἀγαλλίασιν, ἐξησκουμένας δι' εὐσχήμου καὶ ἠθικοῦ τρόπου. Τὰς ληστείας καὶ διαφόρου ἄλλου εἵδους κακουργίας ζητοῦσιν, ἵνα ἔρχωνται ἐνώπιον εἰσαγγελέων καὶ δικαστῶν παντὸς βαθμοῦ, ὅπως συνιστῶσι τὴν ἀθώωσιν ἢ τὴν μὴ ἐκδίκασιν τῶν κακούργων, ὡς πλασμάτων των, πλημμυρησάντων τὰς πόλεις καὶ κώμας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄθλιε λαὲ, καὶ πῶς ὑποφέρης τοιούτους ὀλετήρας, τοιούτους τυράννους καταστρέφοντας τὸ ἐνεστώδες καὶ τὸ μέλλον σου; Πῶς δίδῃς τὴν ψῆφόν σου ὑπὲρ τοιούτων ἀρχηκακούργων; Δὲν ἐννοεῖς ὅτι τοιούτους ὑποστηρίζων, ἀνοίγεις λάκον βαθύν, εἰς ὃν καὶ σὺ καὶ τὰ ἀθῶα τέκνα σου θὰ ῥιφθῇτε ζωντανοὶ τινες καὶ ἄλλοι πρὶν τοῦ καιροῦ των; Ὅταν αὐτοὶ παρουσιάζωνται ἐνώπιον λειτουργῶν τῆς δικαιοσύνης (μεταβαλλομένων δυστυχῶς πολλῶν ἐκ τούτων εἰς λειτουργοὺς τῆς πανουργίας) καὶ ζητοῦσι τὴν ἀθώωσιν τῶν κακούργων, δὲν καταλαμβάνετε ἄνθρωποι ὅτι αὐτοὶ εἰσὶν ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας, ἐχθροὶ τῶν καλῶν καγαθῶν πολιτῶν

ευγχερόνως, σφαγεῖς τῆς ἀνθρωπότητος; Ἐὰν τούτους προ-
σκυνῆτε καὶ λατρεύητε, ποίους θέλετε μισήσει καὶ ἀπο-
στραφεῖ; Φαίνεται ὡς ὑπόσχονται θέσεις δημοσίας ὑπηρε-
σίας· ἀλλ' ἔστω, ὅτι τινὲς ἐπετύχατε καὶ τοῦ σκοποῦ σας
τούτου, τί τάχα ὠφελήθητε τόσοι καὶ τοσοῦτοι περιελθόν-
τες κατὰ καιροὺς εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας; δὲν εἰσθε σχε-
δὸν ὅλοι ἄξιοι ἐλέους; Σωφρονησθῆτε ἀποστρέφοντες τὸ
πρόσωπόν σας ἀπὸ τοιούτων λυμεώνων, ἐὰν ἐπιθυμῆτε τὴν
ὑμετέραν πρόδοον καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος· ἄλλως τε
καὶ τὸ μνημόσυνον ὑμῶν μετ' ἡχοῦ ἀπωλεσθήσεται.

Τὴν παρέκβασιν ταύτην εἰς τὸ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνι-
κῆς γῆς ἀντικείμενον, εἵχομεν νομίζομεν δίκαιον νὰ φέρω-
μεν ἐνταῦθα, ὁρμώμενοι ὑπὸ δικαίας ἀγανακτήσεως, ὅποιαν
πᾶς πολίτης ἀνεξάρτητος καὶ τίμιος ὀφείλει νὰ ἔχῃ καὶ νὰ
κηρύττῃ.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, οἱ μέλλοντες νὰ κυβερνήσωσι τὸν
τόπον ἐκλεκτοὶ ἄνδρες, ὀφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσι καὶ ἐπὶ
τῶν ἐφεξῆς.

Νὰ καταργήσωσι τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὡς ὅλως πε-
ριττὸν καὶ ἄχρηστον θεωρούμενον, διὰ τὴν διατήρησιν ὅμως
τοῦ ὁποίου καταδαπανῶνται εἰς μάτην ἱκανὰ χρήματα.

Νὰ μεταβάλῃσι τὸ Τουρκικὸν φορολογικὸν σύστημα τῆς
ἀποδεκατώσεως, διατηρούμενον μέχρι τοῦδε πρὸς αἶσχος
τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κατὰ καιροὺς κυβερνήσεων αὐτῆς· ἀν-
τὶ δὲ τοῦ βαρβάρου καὶ καταθλιπτικοῦ αὐτοῦ συστήματος, νὰ
τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ταχύτερον ἢ κατὰ στρέμμα φορολο-
γία, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν πάντοτε καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἀ-
γροὺς, τῆς γονίμου καὶ εὐκάρπου γῆς, τῆς δὲ ξηρᾶς καὶ
σχεδὸν ἀκάρπου, μενούσης ἀφορολογήτου πρὸς ὄφελος τοῦ
πτώχου γεωργοῦ ἢ ιδιοκτῆτου. Καθόσον ἀφορᾷ τὸ κτημα-
τολόγιον, τοῦτο, εὐκόλως δύναται νὰ συνταχθῇ τῇ ἰδίᾳ δη-
λώσει ἐκάστου ιδιοκτῆτου εὐθυνομένου διὰ πᾶσαν τυχὸν ψευ-
δὴ ὁμολογίαν του.

Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, μετὰ τὴν διανομὴν τῆς
ἐθνικῆς γῆς τὰ εἰσοδήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν ὃς διπλασιασθῶ-

σι, καὶ ἡ γεωπονία ἐν Ἑλλάδι θὰ λάβῃ νέαν ἀνάπτυξιν προστατευομένη ὑπὸ συστήματος φορολογικοῦ καταλλήλου καὶ ἀνεπιδέκτου πάσης καταπίσεως ἀμέσου ἢ ἐμμέσου. Αἱ περινούστατοι κυβερνήσεις καὶ πατρικαὶ οὐδέποτε πρέπει ν' ἀμελῶσι πᾶσαν ἐργασίαν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀγαθὴ αὕτη μέριμνα καθιστᾷ ἔθνος εὐδαιμον ἠθικῶς τε καὶ ὕλικῶς, τὴν δὲ μεριμνῶσαν οὕτω κυβέρνησιν ἀποκαλῶσιν οἱ ἀγαθοὶ πολῖται συνετὴν καὶ λίαν ἀξιοπρεπῆ. Πᾶσα ἄλλη φροντίς ἀντικειμένη εἰς τὸ εὐγενὲς τοῦτο πνεῦμα τῶν ἀρχόντων μιᾶς κοινωνίας, δὲν ἀφορᾷ τὴν ἀγαθὴν καὶ νουνεχὴ μερίδα τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἀποβλέπει εἰς ἄλλην κακεντρεχὴ καὶ κακοῦργον τάξιν ἀγρίων καὶ ἀπολιτεύτων ὄντων. Νὰ τὸ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ δύστηνος Ἑλλὰς ἐκυβερνήθη μέχρι τοῦ δε ὑπὸ τινῶν τοιοῦτων ὄντων; ἄλλως τε, πῶς καὶ διατί ἔφθασεν εἰς βαθμὸν τοιοῦτον κακοδαιμονίας καὶ ἀσχημίας, εἰς κατάστασιν ἀθλίαν, ἥνπερ καὶ οἱ ἀπλοῦστεροι, καὶ χυδαῖοι αὐτοὶ ἐννοοῦσι καὶ ἐγκαρδίως αἰσθάνονται! Τάλαινα Ἑλλὰς, εἰς ποῖον σκόπελον σ' ἔρριψεν ἡ ἀσυνεσία καὶ τὸ προσωπικὸν συμφέρον. Καὶ τίνες θὰ σέ σώσωσιν ἐκ τοῦ φανερῶ ὀλέθρου, ὃν ἡ ἐνεστῶσα κατάστασίς σου παρουσιάζει; οἱ σωτῆρές σου δὲν φαίνονται, οἱ δὲ καταστροφεῖς σου καθέκαστην πολυπλασιάζονται. Θὰ κατορθώσῃς ἵνα κατασυντρίψῃς αὐτοὺς πρὶν ὀλοτελῶς συντριφθῆς ὑπ' αὐτῶν, ἀναδεικνύουσα τέκνα γενναῖα καὶ ἀξία τοῦ φυσικοῦ σου προσορισμοῦ; ἃς ἴδωμεν.

Τὴν νέαν μέλλουσαν πατρικὴν κυβέρνησιν πρέπει νὰ συνιστῶσι τέσσαρες μόνον ὑπεύθυνοι ὑπουργοί, δηλονότι ὁ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὁ τῆς Δικαιοσύνης, ὁ τῶν Ναυτικῶν καὶ ὁ τῶν Οἰκονομικῶν. τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ν' ἀνατεθῶσιν ὡς προσήκει εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον· τῶν λοιπῶν καταργηθησομένων ὑπουργείων τὰ χρέη νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς ἀνὰ ἕκαστον ἀρμόδιον διατηρηθησομένου ὑπουργείου.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμου, αὕτη δὲν πρέπει ν' ἀναβληθῇ πλέον· ἡ πλημμελὴς βραδύτης τῆς ἐφαρμογῆς τοιοῦτου νόμου οὐ μόνον τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καταστρέφει, ἀλλὰ καὶ τὴν βσιλείαν

σπανδαλίζει. Ἀποροῦμεν ἐπ' ἀληθείας πῶς αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ δὲν ἐφρόντισε πρὸ τοσούτων ἐτῶν ν' ἀπαιτήσῃ τὸν λόγον καὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοιοῦτου οὐσιώδους νόμου.

Ἄλλ' ἐπειδὴ πανταχόθεν παρουσιάζονται ἀπαίσια φαινόμενα καὶ ἡ ἀπελπισία κυριεύει παντός τὸν νοῦν, δὲν μένει ἢ ἐν μόνον μέσον καταφυγῆς, ὅπερ συνίσταται εἰς τὴν ἐπίμονον ἀπαίτησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωειρημένων μέτρων οἰκονομίας καὶ βελτιώσεων· αὐτὰ θ' ἀναπλάσῃ καὶ ἡθικοποιήσῃ τὴν διασφαρεῖσαν εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν καὶ κακῶς ἔχουσιν ὑλικῶς ἑλληνικὴν κοινωνίαν, αὐτὰ θὰ σώσῃ τὸ κλυδωνιζόμενον σκάφος τῆς πολιτείας. Τὸ μέσον τῆς εἰρημένης καταφυγῆς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων, ὅστις ἔχει τὸ μέγιστον συμφέρον τῆς ἀναμορφώσεως τῆς κοινωνίας. Ἀλλὰ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ποθοῦμενον σημεῖον ἀποτελεσματικῶς, δεόν ν' ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Ἠγεμόνων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐκείνων, αἵτινες οὐδὲ περὶ τῶν μικρῶν ἐφρόνησάν ποτε ὑπὲρ Ἑλλάδος. Καὶ ἐπειδὴ αὗται κατ' εὐθεΐαν δὲν ἐνεργοῦσιν, ὡς προεῖπον ἀνωτέρω, μεταχειριζόμεναι ὄργανα τοπικά, ταῦτα δὲ εἶναι λίαν καταφανῆ, τούτων οὐδ' ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων πρέπει νὰ ζητῇται ἡ συνδρομή.

Ἐὰν λοιπὸν διὰ νέων, ὅλως νέων προσώπων, οὐδέποτε λαβόντων μέρος εἰς τὰ ὑπουργεῖα, ὁ ἀγαθὸς Γεώργιος ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὰ ἀπαιτούμενα νομοσχέδια περὶ τῶν λεχθέντων καὶ τῆς ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, ἔτι δὲ καὶ τῆς μονιμότητος (δ) ἱκανῶν καὶ ἐντί-

(δ) Ἀνέγνωμεν ἐν τινὶ ἐφημερίδι Ἀθηναϊκῇ παρατηρήσεις κατὰ τοῦ μέτρου τῆς ἰσοβιότητος τῶν ὑπαλλήλων, ὡς μέτρου δυναμένου δῆθεν νὰ βλάψῃ ἀντὶ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ κακὸν καὶ ἄτοπον, ὅπερ διὰ τῆς ὑπηρεσίας σήμερον γενιᾶται ἐν Ἑλλάδι. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τοῦ ἰσχυρισμοῦ του, ὁ ἐχθρὸς τῆς ἰσοβιότητος αὐτῆς φέρει παράδειγμα τὴν Ἀμερικὴν θεωπίσασαν ἐπ' ἐσχάτων μέτρα ἐναντία τῆς ἰσοβιότητος· καὶ κόρχορος ἐν λαχείοις καὶ Ἑλλὰς ἐν τοῖς μέτροις τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πτωχὴ καὶ ῥακένδυτος Ἑλλὰς ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐργατικῶν παραγωγικῶν χειρῶν, καταγινομένων ἀπαύστως εἰς ἐπιωφελεῖ καὶ σωτήρια ἔργα, ὡς καταγίνονται οἱ ἄνθρωποι ἄλλου, ἰδίως ἐν Ἀμερικῇ. Τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἡ Ἑλλὰς οὐχὶ μόνον ὠφέλιμον δὲν κρίνει, ἀλλὰ καὶ καταστραπτικὴν ὀνομάζει.

μων ὑπαλλήλων ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς· πρὸς τοὺς τοὺς καὶ περὶ καταργήσεως τοῦ πλημμελεστάτου νόμου τῶν συντάξεων, καταστήσαντος ἀπείρους ἄνδρας, ὅσους οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς γραφειοκρατείας περιλαμβάνουσιν, ἀργοὺς

ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς τε οἰκονομίας καὶ τῆς ἠθικῆς. Αὕτη ἡ ὑπηρεσία ἀπλοποιουμένη, δέον νὰ περιορισθῇ εἰς ὀλίγιστα πρόσωπα, καὶ ταῦτα νὰ φέρωσι προσόντα ἱκανὰ τιμιότητος καὶ ἱκανότητος. Τοιαῦτα δὲ ἂφοῦ ἐγκατασταθῶσιν ἅπαξ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δὲν πρέπει νὰ παύωνται καὶ μετακινῶνται. Αὐστηρῶς ἄλλως τε νὰ τιμωρῆται πᾶσα τυχὸν παρεκτροπὴ τῶν τοιούτων, καὶ οὐ μόνον νὰ παύωνται εἰς πᾶσαν κατὰχρησιν ἢ ἀπιστίαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ φυλακίζονται. Ἡ μετὰ πάσης αὐστηρότητος ἐπαγρύπνησις τῆς ἐξουσίας καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὀλίγων ὑπαλλήλων καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας εἶναι τὸ μέσον τῆς προλήψεως τῶν ἀτοπημάτων αὐτῶν τῶν ὑπηρετῶν.

Ἔχομεν ἀνάγκην ἠθικοποιήσεως τοῦ λαοῦ, προσκολληθησομένου εἰς ἔργα ἀντάξια κοινωνικῆς ἀναπλάσεως καὶ εὐημερίας· ἵνα δὲ ἐπιτευχθῇ ὁ ἐθνωφελὴς οὗτος σκοπὸς, ἀναγκαῖα, ἀπολύτως ἀναγκαῖα κρίνεται ἡ ἰσοδιότης αὐτῶν τῶν ὑπηρετῶν· διὰ τοῦ φρονίμου καὶ συνετοῦ τούτου μέτρου ἀφαιρεῖται πρῶτον ἐκ τῶν λεγομένων κομματαρχῶν μία κατὰ τῆς κοινωνίας μάλιστα ἀφόρητος· ἀπὸ δὲ τῶν πολιτῶν ἡ ἄγονος· ἐλπίς ἀπολαβῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἡ ἐφαρμογὴ λοιπὸν τοιούτου συνετοῦ μέτρου θέλει ὁδηγήσῃ ἕκαστον πολίτην εἰς τὴν ὁδὸν ἀξιοπροσπεύδος καὶ ἐντίμου βίου. Ἀποροῦμεν ὅθεν ἐπαληθεύει, πῶς τινες ἐν Ἀθῆναις συντάχεται ἡμερησίων ἀντιτάττωσιν εἰς τὸ διαληφθὲν φρόνιμον τῆς ἰσοδιότητος μέτρον φέροντες ἄλλοκότους παρατηρήσεις, ὡς μόνη ἡ σοφιστεία καὶ τὸ εὐτελὲς συμφέρον δύνανται νὰ ὑπαγορεύσωσιν. Εἰς τὴν πτωχὴν, ἀλλ' εὐκυβέρνητον Ἑλλάδα, συμφέρει μεγάλως τὸ αὐτοκυβέρνητον μεγαλειτέρων μάλιστα Κρατῶν σύστημα, ἀνατιθεμένης τῆς ὑπηρεσίας ἀπάσης, τούτεστι διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς εἰς τοὺς δήμους. Ἄν δὲ ὁ περὶ δήμων νόμος ᾗναι ἀνεπαρκής, ὡς θεσπίσας τοιοῦτός ἐστιν, εὐκόλως δύναται νὰ καταστή ἑπαρκὴς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πολλῶν περιττῶν μερῶν τοῦ νόμου αὐτοῦ καὶ προστιθεμένων ἀντ' αὐτῶν τῶν πρὸς τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας ἐπιβαλλομένων καθηκόντων. Τοιαύτην σκέψιν ἀρμόζει νὰ φέρωσιν οἱ κύριοι δημοσιογράφοι τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῶν κηφόνων τῶν αἱμάτων τοῦ φορολογουμένου λαοῦ. Καθ' ὅσον δ' ἀποβλέπει εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, δεῖται αὕτη πολλῆς καὶ μεγάλης ἀπλοποιήσεως ὅπως καταστῇ ὠφέλιμος, οὕσα σήμερον ὀλεθρία . . .

καὶ κηφῆνας οὕτως εἰπεῖν· ἐὰν λέγωμεν τοιαῦτα συνετὰ μέτρα ψηφισθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸ ἔθνος σώζεται, καὶ ἡ βασιλεία κατασταθήσεται ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταμάχτητος διὰ μόνης τῆς ἀγάπης καὶ ὑποστηρίξεως τοῦ λαοῦ, λαοῦ εὐεργετουμένου φανερά.

Ἄλλο μέσον θεραπείας ἐπὶ τοῦ νοσοῦντος κοινωνικοῦ ἑλληνικοῦ σώματος δὲν φαίνεται. Ὅσον δὲ ἀναβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν φρονίμων καὶ ἐθνοσωτήριων ἐκείνων μέτρων, τοσοῦτον τὸ κακὸν αὐξάνει καὶ προχωρεῖ μάλιστα γιγαντιδῶς. Καθὼς τῶν ἀτόμων σήμερον ἡ κακουργία καὶ αἱ παρεκτροπαί, ψευδορκίαι ἐνώπιον δικαστηρίων καὶ πᾶν ἄλλου εἰδους ἔγκλημα ὑπερέβησαν τὰ ὅρια, διότι καὶ τὰ μέσα τῆς ἐπανορθώσεως θρησκευτικῶς καὶ πολιτικῶς κατεφρονήθησαν, οὐδεμιᾶς τιμωρίας ἐπιβαλλομένης χάριν τῆς συστάσεως φεῦ τῶν κομματαρχῶν· καθὼς ἡ ἀρετὴ κατέστη παίγνιον παρὰ πᾶσαν τάξιν καὶ ἡ δικαιοσύνη περιγελῶς, ἡ δύστηνος Ἑλλάς φέρει ἐν κόλποις γεννήματα ἐχιδνῶν σήμερον ἀντὶ λογικῶν ὄντων ἤτοι ἀνθρώπων!

Σπεῦσον, σπεῦσον Βασιλεῦ, πρὸς τὴν ταχεῖαν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπανορθωτικῶν μέσων. Φυγέτωσαν ἐκ παντὸς τόπου... καὶ καταστήματος οἱ παράσιτοι καὶ κόλσκις, οἱ ἐργάται τῶν πονηρῶν καὶ ἀνοσίων· ἅς ἔλθωσι καὶ ἅς καθήσωσιν οἱ φρόνιμοι, οἱ νουνεχεῖς, οἱ συνετοί, οἱ ἐργάται τῆς ἀρετῆς καὶ οἱ δυνάμενοι νὰ τιμῇσωσι ἔθνος τε καὶ Βασιλέα. Μακρὰν τῶν κοινῶν οἱ Βούλγαροι, Κουμουνδοῦροι, οἱ Μήλιοι (Γ) καὶ οἱ τούτων ὅμοιοι, ὅπως τὸ ἔθνος σωθῇ ἐκ τοῦ ὀλέθρου, ὃν ἡτοίμασεν ἡ προδοσία, τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀρχολιπαρία ἡ

(ς) Τὴν κατὰ τοῦ Σ. Μήλιου ἰδέαν μας, ἐπισφραγίζει πληρέστατα ἡ ἀπλοϊκὴ ἔκθεσις τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐντίμου γέροντος Ἰ. Ῥάγκου ὑποστρατήγου, καταχωρηθεῖσα εἰς τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου ε. ε. φύλλον τοῦ Μέλлонτος. Ἡ ἀληθεστάτη ἐκείνη ἔκθεσις καθίστησι προδότην καὶ δόλιον ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ μυχάρτου Κυβερνήτου Καποδιστρίου, τὸν ἀναβάντα τσάκις ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς ἑδρας Σ. Μήλιον. Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος ἐποχὴ δὲν ἐστιγμάτισε τὸν ἀνθρώπον αὐτόν; Καὶ ὅμως ἐπέπρωτο νὰ ὑπουργέσῃ καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀγαθοῦ Γεωργίου, ἵνα καὶ αὐτὸς πεμπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα.

κενοδοξία. Ίκανα ἐλάλησαμεν, καὶ ἀνάγκη νὰ παύσωμεν.
Τὸ καθήκον μας ἐξεπληρώσαμεν ἀναπαύσαντες τὴν συνεί-
δησίν μας.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐπ' ἐσχάτων, ἐν ὧρα ἀκαταλλήλῳ, ὁ Βασιλεὺς ἀπεφά-
σισε τὴν εἰς Πελοπόννησον περιοδείαν του. Ὅταν ἡ Α. Μ.
ἔλαβε τὸ μέτρον αὐτὸ, ὁ καιρὸς ἦτο κάλλιστος προοιμια-
θεὶς ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν καὶ ὁ Βασιλεὺς, ἀγνοῶν τὰς
μεταβολὰς τοῦ κλίματος, δικαίως ἐν ὧρᾳ τοιαύτῃ προέβητο
νὰ περιοδεύσῃ, διασκεδάζων μάλιστα τὰς πικρίας, ἃς ἐπὶ τῶν
τελευταίων συμβάντων τῆς ἐλληνοτουρκικῆς ἐριδος ἠναγ-
χάσθη νὰ ὑποστήσῃ· κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τῆς
Α. Μ. ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ καιρὸς ἦτο λίαν εὐάρεστος, κοπάσαν-
τος τοῦ χειμῶνος, δριμυτάτου ἐπελθόντος προλαβόντως διὰ
τὸ ψυχρὸς καὶ τὰς βροχάς· ἀλλὰ καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὑπῆρχον
διδόμενα, δι' ὧν ἡδύνατό τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ χειμῶν δὲν
εἶχε κοπάσει, ὥστε νέα χιῶν καὶ νέαι βροχαὶ ἔμελλον νὰ
διαδεχθῶσι τὰς πρώτας κατὰ τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον.
τοῦτο συνεχῶς συμβαίνει ἐν Ἑλλάδι, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἢ
τον ἐπόμενον νὰ συμβῇ ἐφέτος ἔνεκα τῆς βραχυχρόνου δι-
αρκείας τοῦ χειμῶνος κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας. Ταύ-
την τὴν ἀλήθειαν ὤφειλον νὰ γνωρίζωσιν οἱ ὑπουργοὶ καὶ
νὰ ὑποβάλλωσι τῷ Βασιλεῖ, περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὴν
ὕγιάν τοῦ Μονάρχου. Ἀλλ' οὗτοι φαίνεται ἡμέλησαν νὰ
φέρωσι τὰς δεούσας πρκατηρήσεις, καὶ ἐν τῇ οὐσιώδει ταύ-
τῃ ἐλλείψει ἐπραγματοποιήθη ἡ Βασιλικὴ περιοδεία, συνο-
δευθεῖσα ὑπὸ σκληρῶν ἀτμοσφαιρικῶν στοιχείων, εἰς τρόπον
ὥστε, οὐ μόνον εὐχαρίστησιν δὲν παρήξεν εἰς τὴν Μεγαλειό-
τητά του, ἀλλὰ καὶ μετameλείαν οὐ μικρὰν προὔξεν. Ἡμεῖς
εἰς τοῦτο εἰμεθα πολὺ πεπεισμένοι, εἰ καὶ ὁ Βασι-
λεὺς ἤθελε διίσχυρισθῇ τὰ ἐναντία ὑπὸ πολλῆς καλωσύνης
ὁρμώμενος. Αὐτούμεθα ἔθεν πῶς οἱ κύριοι ὑπουργοὶ ἐφάνη-
σαν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡτοιοῦτον ἀπρονοήτοι.
Ἐλθόμεν ἤδη εἰς τὴν ἐκθεσὶν τινῶν φινομένων, ἐφ' ὧν
βεβαίως ὁ Βασιλεὺς ἐπέστητε τὴν προσοχὴν του κατὰ τὴν